

РЕШЕНИЕ

№ 6689

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **9397** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 70 - 73 от ЗАНН.

Образувано е по искане на „ТЕХНО ЕНЕРДЖИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. З. Х., за възобновяване на основание чл. 70, ал. 1, т. 2, вр., ал. 2, т. 7 от ЗАНН на административнонаказателното производство, приключило с влязло в сила Наказателно постановление /НП/ № 23-2400064 от 09.04.2024г. на Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. С НП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/.

Страната се позовава на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, конкретно на процедурата по връчване на АУАН и НП. В тази връзка се сочи, че е нарушено правото на защита на санкционираното лице. Иска се от съда да постанови решение, с което да се възобнови административнонаказателното производство и да се отмени НП № 23-2400064 от 09.04.2024г. на Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, като се излагат се подробни съображения за противоречие с атериалния закон и липса на извършено нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

В съдебно заседание, редовно призован, молителят се представлява от адв. Д., който поддържа искането.

Ответникът – Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, се представлява от юрк. И., който оспорва искането и моли съда да го остави без уважение. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., дава заключение за неоснователност на предложението.

Настоящата съдебна инстанция, след като прецени допустимостта на искането, изложените в него обстоятелства, становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Искането за възобновяване на административнонаказателното производство е допустимо - депозирано е от лице адресат на акта по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗАНН, както и е направено в законоустановения 6 м. срок.

Разгледано по същество, искането за възобновяване на АНП се явява основателно, на следните фактически и правни основания:

С Наказателно постановление /НП/ № 23-2400064 от 09.04.2024г. на Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, затова че на 11.01.2024г. в [населено място], Б. Н. Р. е полагал труд на строителен обект: „нискоетажна многофамилна жилищна сграда с подземен гараж“, находяща се в местност „М. ливади-запад“, [улица], [населено място], в която полагат труд работници и служители на дружеството „Техно Енерджи“ ЕООД и е пострадал по време на изпълнение на трудовите си функции. Работодателят е допуснал Б. Р. до работа на обекта на 11.01.2024г. към 14ч. преди да му представи копие от уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП.

НП е съставено въз основа на АУАН № 23-2400064/09.02.2024г. на главен инспектор при дирекция „Инспекция по труда Софийска област“-С..

В чл. 70, ал. 2, т. 7 от ЗАНН са нормативно установени хипотезите за възобновяване, които са различни, а именно: вследствие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила на лицето, по отношение на което е издаден актът по, ал. 1, наказващият орган или собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, е бил лишен от възможността да участва в административнонаказателното производство или не е бил надлежно представляван, както и когато не е могъл да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани. Първите две хипотези обхващат случаите на процесуални нарушения на съда/административно - наказващия орган, в резултат на които страната не е взела лично участие по делото/административното производство или не е била надлежно представлявана-представявана е от лице без валидно възникнала представителна власт или от лице с последващо отпаднала, макар и валидно възникнала представителна власт, поради оттегляне или отказ от пълномощие.

Нарушенията на съдопроизводствените правила, предвидени в чл. 70, ал. 2, т. 7 предл. 1 и 2 от ЗАНН, са нарушение на правилата за призоваване на страните, а третата хипотеза предвижда случаите, в които страната не е могла да участва лично или чрез процесуален представител, поради особени непредвидени обстоятелства, които самата тя или пълномощникът ѝ не са могли да преодолеят, с което е препятствано правото и на защита. В процесния случай не се оспорва факта, че АУАН и НП са връчени на лице, което има правомощия по пълномощно –да ги получава срещу подпис- Д. С. Н.. Същата не е оправомощена, съгласно приложеното пълномощно-да предявява възражения или да е активно легитимирана да участва в административно наказателното производство с правомощия да осъществява нормативно установени права по процесуална защита на дружеството. Третата хипотеза на чл. 70, ал. 2, т. 7

предл. 1 и 2 от ЗАНН, предвижда именно невъзможността за участие, което е и нарушение на нормата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. В случая процесното НП е влязло в сила поради извършено плащане, а не въз основа на проведено оспорване и наличието на влязъл в сила съдебен акт, като е безспорно установено от представените писмени доказателства, че плащането на НП е извършено в противоречие със Заповед № 2/10.01.2022г. на управителя на дружеството Д. Х., от друг служител на дружеството В. Д. И., който е упълномощен от управителите на дружеството да извършва плащания по електронен път, съгласно Заповед № 2/10.01.2022г. на управителя на дружеството Д. Х., в размер до 1000 лв., като за суми над посочената в заповедта, е посочено че се извършват след изричното /т.е./ писмено съгласие на управителя. Въз основа на изложеното съдът прави извод, че адресатът на НП не е бил представляван в административно наказателното производство от лице, което е оправомощено да извършва съответните процесуални действия, гарантирани като права на защита в административно наказателното производство, за което административно наказващите органи следва да следят. Фактът на надлежното връчване на оправомощено лице-да получава документи, установява факта на редовност на връчване на АУАН и НП, а не установява гарантираното право на защита на адресата на акта в производството. Съгласно приложената по делото Заповед № 8-3 от 10.04.2024г., компетентно и оправомощено от управителя на дружеството да представлява в административно наказателни производства по КТ е друго лице, което не е взело участие, не са налице данни да е дадена възможност и на управителя на ЮЛ да се запознае и лично да участва в производството. Тези факти обосновават извод за основателност на предложението за възстановяване на наказателното производство в процесния случай, на основание чл. 70, ал.2, предл. трето от ЗАНН, което следва да бъде уважено.

С оглед възобновяването на административно наказателното производство и на основание чл. 73, ал. 4 т. 3 от ЗАНН, по депозираното искане за отмяна на процесното НП, съдът намира следното:

От доказателствата по делото безспорно се установява, че при извършена проверка на място и по документи от АНО, на 01.02.2024г., е установено, че на датата 11.01.2024г. в [населено място], Б. Н. Р. е около 14.00 ч. е бил на строителен обект: „нискоетажна многофамилна жилищна сграда с подземен гараж“, находяща се в местност „М. ливади-запад“, [улица], [населено място]. Прието е от административно наказващите органи, че работодателят е допуснал Б. Р. до работа преди да му представи копие от уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП. Безспорно е установено, че към 11.01.2024г. е бил сключен валиден писмен трудов договор № 2239, сключен на 11.01.2024г. и заповед за назначаване, с посочена дата на постъпване на работа на Б. Р. на 12.01.2024г. От изискана и представена справка до НАП се установява, че същата е надлежно подадена в същия ден на 11.01.2024г., като в системата е отразен по-късен час на подаването - 17:07ч. Въз основа на тези данни контролните органи, са приели, че на 11.01.2024г. лицето Б. Н. Р., към 14.00 ч. е полагало труд, без да са му връчени надлежно всички документи, а именно без удостоверение за вписан трудов договор от НАП.

Като нарушена законова разпоредба в НП е посочена тази по чл. 63, ал. 2 от КТ, съгласно която работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по, ал. 1, а съгласно чл. 63, ал. 1 от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди

постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от съответната териториална дирекция на НАП. В случая е установено, че е налице трудов договор, а уведомлението е от същата дата, макар и в по-късен час. От приложените трудов договор, длъжностна характеристика и заповед за назначение, безспорно се установява, че работникът Б. Н. Р.-се задължава да постъпи на работа на 12.01.2024г., а не на датата на сключването на договора. Безспорно е установено, че Б. Р. е бил на 11.01.2024г. около 14.00 ч. на място на обект: нискоетажна многофамилна сграда с подземен гараж, УПИ IV 9031, [населено място], местност „М. ливади-запад“, [улица], изпълняван от „Техно енерджи“ ЕООД, съгласно договор за изпълнение на СМР от 22.09.2022г., с Възложител „Вайс Строй“ ООД. Същевременно обаче, не се установява по безспорен и категоричен начин, че фактическото присъствие на лицето в 14.00 ч. на посочения обект, представлява „допускане до работа“ от страна на работодателя, т.е. лицето е изпълнявало задължения по трудовия договор, които са му реално възложени от работодателя. Присъствието на лицето на обекта и допускането му до работа са два различни факта, като от писмените доказателства по-делото се установява, че в действителност лицето е следвало да постъпи на работа на следващия ден, от който момент всъщност има задължения по трудовия договор. Приложените по делото писмени обяснения и сведения /л. 39-42 от делото/, са противоречиви, като в едни се посочва, че Б. Р. е „бивш колега“, който е дошъл до обекта, а в други, че е „нов колега“, който е дошъл до обекта, без да е безспорно установено дали същия е извършвал работа, която му е възложена от работодателя. Ето защо настоящият състав прави извод, че не се установява елемент от фактическия състав на нормата на чл. 63, ал.2 от КТ, а именно- лицето да е допуснато от работодателя да осъществява трудови функции, възложени му със сключения трудов договор. Безспорно е установена липсата към 14.00 ч. на процесната дата 11.01.2024г. на връчено уведомление по чл.62, ал.3 от КТ. За да е налице съставомерност на нарушението по чл. 63, ал.2 от КТ, обаче следва да се установи безспорно, че работникът е допуснат до работа, като това е първата предпоставка за наличието на нарушение, съгласно посочената норма, която е кумулативна спрямо другите две предпоставки-да са му връчени документите посочени в чл.63, ал.1 от КТ.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че са допуснати съществени нарушения на административно наказателното производство, както и е издадено НП, в противоречие с материалния закон. Тези фактически установявания водят до извод за основателност на предложението за възобновяване на административнонаказателното производство, както и за незаконосъобразност на процесното НП, което следва да бъде отменено в настоящото производство.

По изложените мотиви и на основание чл. 73, ал. 4 т. 3 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА по искане на „ТЕХНО ЕНЕРДЖИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. З. Х., административнонаказателното производство, приключило с влязло в сила Наказателно постановление /НП/ № 23-2400064 от 09.04.2024г. на Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.
ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2400064 от 09.04.2024г. на Директора на

дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, на „ТЕХНО ЕНЕРДЖИ“ ООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: